

get. Jeg tror ikke, at en lidt mindre pris på et æble vil betyde, at folk pludselig spiser æbler i stedet for at spise slik. Jeg tror ikke, at det er et tiltag, der effektivt flytter noget, og derfor er jeg ikke tilhænger af det.

Jeg mener, det er andre veje, vi skal gå, og det er altså først og fremmest information og andre tiltag, der skal til, ikke mindst rettet mod de grupper af befolkningen, som vi ved har særlig brug for at få ændret deres mønstre, når det gælder ernæring og livsstil.

Selv om vi ikke er enige, vil jeg altså sige tak til hr. Kristen Touborg for et ganske konstruktivt indlæg i debatten.

Kl. 12.25

Så havde hr. Jens Peter Vernersen jo et indlæg, der som sædvanlig var temmelig negativt over for, hvad der sker her i landet, og hvad regeringen gør og sådan noget. Det er jo den sædvanlige forudsigelige melding fra hr. Jens Peter Vernersen. Så var der også den sædvanlige melding fra Socialdemokratiet: Vi skal bruge flere penge. Og det er jo sådan den politik, Socialdemokratiet nu har. Den indeholder sådan set kun én sætning, når man koger det hele ned, og den hedder: Hvis der er et problem eller en udfordring, skal vi sende nogle flere penge. Og det er ligegyldigt, hvor mange milliarder man bruger, det vil man finde en løsning på, når man får regeringsmagten, så milliarderne bliver bare øset ud.

Forleden fik vi fremlagt en børnepolitisk plan til, jeg tror, det var 2,6 mia. kr., den er vist endda lidt dyrere. Nu skal vi så også have gratis mad i skolerne, kan jeg forstå, det er 2,5 mia. kr. oveni. Så er vi oppe på over 5 mia. kr., og sådan kan det blive ved. For finanslovens vedkommende mener jeg at huske, at der var ufinansierede provenuforringelser for 2 mia. kr., så det går jo lystigt til. Jeg vil godt sige, at den største trussel mod velfærdssamfundet er, at Socialdemokratiet skulle få regeringsmagten her i landet, for det ville fuldstændigt smadre økonomien og fuldstændigt forhindre os i at gøre noget for de svage i samfundet.

Det har jeg et ganske godt eksempel på, nemlig i hele spørgsmålet om gratis madordninger. Det er jo en væsentlig del af Socialdemokratiets politik, forstår jeg nu, at der skal være gratis madordninger. Man vil altså sige til familier, som har en god indkomst, og som sagtens kan betale for deres børns mad – det gør de allerede i dag – at nu vil Socialdemokratiet forhøre deres børn frokosten, den skal de pågældende familier

ikke længere selv betale for. Det er sådan, man vælger at prioritere de offentlige udgifter. Det vil koste milliarder. Hvis vi havde de milliarder, hvad vi ikke har, ville det jo være betydelig mere socialt at anvende de penge målrettet til de grupper, der har mest brug for det i stedet for bare at øse dem ud til mennesker, som sagtens selv kan betale for deres børns frokost og også burde gøre det.

Det, som Socialdemokratiet fremlægger her i dag, er så asocialt, som det overhovedet kan være, og det er utroligt, at det parti, som før i tiden var det parti, der ville gøre noget særligt for de svage her i samfundet, nu er det parti, der fremlægger de mest asociale forslag på området. Det synes jeg Socialdemokratiet skulle til at tænke over. Det fremgår sikkert, at hr. Jens Peter Vernersen og jeg ikke er enige, men jeg synes også, at det er lidt ærgerligt, at landets største parti ikke har mere konstruktive bidrag til debatten end det, vi hørte fra hr. Jens Peter Vernersens side.

Bedre blev det bestemt ikke, da fru Elisabeth Geday tog ordet. Så gik det helt galt for Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre. Fremsættelsen af et beslutningsforslag var ledsaget af en masse, masse tomme ord og i den grad fyldt med misforståelser. Enten har fru Elisabeth Geday ikke læst den fødevarepolitiske redegørelse, eller også har fru Elisabeth Geday valgt at misfortolke stort set alt, hvad der står i den. Da jeg jo ved, at fru Elisabeth Geday egentlig er en begavet og flittig politiker, tror jeg egentlig mest, at det er sådan, at fru Elisabeth Geday bevidst har villet misforstå alting.

Eksempelvis forstår jeg, at fru Elisabeth Geday mener, at det er en åbenbaring, Det Radikale Venstre har fået, at der skal laves måltidsordninger med gratis mad til de børn i daginstitutionerne, hvis forældre har mest brug for det. Det er faktisk det, som jeg har bebudet at jeg fremsætter forslag om, nemlig et nyt forslag til lov om dagtilbud, hvoraf det vil fremgå, at der fremover skal være hjemmel til, at man kan give børn, hvis forældre har friplads, maden, uden at de skal betale for den. Så det er allerede indeholdt i regeringens politik. Alligevel bliver det fremsat, som om det er en fantastisk idé, som Det Radikale Venstre har fået.

Jeg forstår også på fru Elisabeth Geday, at Det Radikale Venstre mener, at der nu for alvor skal gøres noget ved markedsføring af usunde produkter over for børn og unge, og derfor bør regeringen opfordre Kommissionen til at gøre no-